

[Økonomi- og budgetministeren.]

fra hr. Poul Dam, og dem skal jeg da gerne svare på.

Det første spørgsmål lyder: Hvad vil den igangværende bølge af prisstigninger på fødevarer koste det offentlige?

Dertil kan jeg svare, at for 1973-74 er driftsudgifterne for samtlige offentlige institutioner budgetteret med ca. 37 milliarder kr. Deraf udgør kostforplejningsudgifterne ca. 3 pct. eller godt 1 milliard kr.

Det er vanskeligt at vurdere prisstigningerne nøjagtigt, men de foreliggende oplysninger tyder på, at den seneste tids prisstigninger på mejeriprodukter og brød svarer til 4-5 pct. af pristalsfamiliens fødevarerudgifter. Regnes der med en tilsvarende sammensætning af det offentlige kostforplejningsudgifter, bliver den samlede offentlige merudgift i 1973-74 40-50 mill. kr.

Poul Dam: Jeg vil gerne spørge økonomi- og budgetministeren, om han virkelig alvorligt mener, at kostudgifterne i de institutioner, der sorterer under staten, er af samme sammensætning som fødevarerudgifterne i pristalsfamilien, om det ikke i så høj grad drejer sig om børn og unge, deriblandt sådanne, der efter sigende har et hårdt arbejde som soldater o. lign., at deres forbrug ikke mindst af de varer, der stiger særlig stærkt, er overnormalt og vi derfor snarere kommer op i størrelsesordenen 100-150 mill. kr., et beløb af samme størrelsesorden som det, jeg forstår at nogle af de foreliggende spareplaner går ud på? Og så konstaterede jeg, at økonomi- og budgetministeren talte om prisstigninger på mejerivarer og brød. Jeg går ud fra, at økonomi- og budgetministeren er klar over, at der også er prisstigninger på en række andre fødevarer først og fremmest inden for kødsektoren.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg tør ikke sige, hvordan kosten er sammensat på de forskellige institutioner. Jeg vil tro, det er overvejende sandsynligt, at børn, der får lov til det, drikker mere mælk, end voksne gør. Jeg tror, det ligger lidt omvendt med smørforbruget. Men hvordan den nøjagtige sammensætning er, er jeg altså ikke i stand til at afgøre. Vi har taget den generelle sammensætning i pristalsfamilien, og den dækker vel nok stort set.

Jeg er da fuldstændig klar over, at der er andre priser, der stiger. Men jeg forstod, at spørgsmålet her var stillet i relation til det, som hr. Poul Dam nævnte senere, nemlig spørgsmålet om den kompensation for moms på mejeriprodukter, som vi har til behandling i et udvalg, og derfor er svaret udarbejdet med henblik på det, idet vi dog har taget brødet med.

Poul Dam: Nej, jeg brugte ordet fødevarer i mit spørgsmål, og mennesket lever jo af mange andre slags mad og drikke end netop mejeriprodukter, så alt det andet skal også med. Der var én detalje i ministerens besvarelse her sidst, som undrede mig; at børn, hvis de får lov til det, drikker mere mælk end voksne. Er det meningen, at der kommer et cirkulære fra økonomi- og budgetministeriet om, at man ikke må drikke så meget mælk mere i statsinstitutionerne?

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg troede, hr. Poul Dam var bekendt med, at der findes nogle aktivister — jeg tror endda, mange af dem er hr. Poul Dam bekendt — som i øjeblikket forbyder deres børn at drikke mælk. Det var det, jeg sigtede til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Dam* til økonomi- og budgetministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at fjerne de økonomiske vanskeligheder, som de igangværende prisstigninger på fødevarer påfører en række selvejende institutioner, der modtager offentlige tilskud, men som ikke har kunnet forudse prisstigningerne ved deres budgetlægning?“

(Spm. nr. 128).

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil tro, det altid er vanskeligt at forudse, hvilke prisstigninger der kommer i løbet af et år, og enhver institution, der foretager en fornuftig budgetlægning, indregner vel risikoen for en vis prisstigning, hvis jeg må bruge det udtryk. Hvis man ikke gør det, disponerer man i hvert fald ikke fornuftigt i sin budgetlægning.

For så vidt angår de selvejende institutioners økonomiske problemer som følge af